

IEREGERC

Comitè Departamental del Sena.- N° VII (extraordinari) desembre 1947.-

XIV Aniversari de la mort del President

MACIA

EL dia de Nadal del 1933, el primer President de la Generalitat retrobada, Francesc MACIA tancava els seus ulls i ens deixava per sempre despres d'haver estat, tota la seva vida, un exemple de ciutadà, de patriota i de democràta.

LA figura de MACIA a mesura que els anys passen esdevé més gran i més gloriosa encara que quan ell, amb visió clara i segura, conduïa els destins de la Nació Catalana vers un pervindre fet de justícia social i de realitzacions econòmiques que allunyant la misèria de totes les llars, possibilitessin en un demà no llunyà arribar al nivellament de totes les classes socials mitjançant la riquesa de tots.

L'aniversari de la seva mort hauria d'ésser, al nostre entendre, un dia de recolliment i de record. Ja que el

desti ha volgut que sigui aquesta data aquella en que arreu del món els homes i els pobles la festegen com una data d'esperança i de joia, fem que nosaltres, Ca-

talans nacionals i seguidors de Macià, lliguem la nostra esperança i la nostra joia al record del Gran President i que les seves ensenyances siguin per a tots plegats un estimul de millor i major actuació i un exemple d'austeritat, de sacrifici i de fé en els destins immortals de Catalunya.

EN aquest XIV aniversari de la seva mort hem cregut que, a l'editar aquest modest Butlletí, el millor que podem fer era dedicar-lo a la seva memòria i fer que diversos dels nos-

CATALANS: En els moments difícils i de gran responsabilitat que tenim davant nostre, el sentiment, l'energia i el patriotisme del President MACIA, ens serviran de guia

Tornarem de l'exili amb l'esperit enfortit i l'ànima rejuenida. Serem tan republicans com sempre i més catalanistes que mai. I despres de tants anys de lluita i malgrat tots els sofriments, posarem les nostres energies al servei de la Patria.

Catalans, VISCA CATALUNYA !

Josep IRLA,
President de Catalunya.

tres companys escrivissin uns mots a Ell dedicats. Entre aquests, al costat de l'Honorable senyor Josep IRLA, President actual de Catalunya, hi ha vells companys de MACIA, col·laboradors del Mestre i joves que veuen en el Gran President la figura màxima.

TOTS ells, però, estan units per un sol desig: servir Catalunya, fer-se dignes de, les ensenyances

de MACIA, en una paraula, ésser, per damunt de tot i de totes les coses simplement i essencialment PATRIOTES CATALANS !

=====

Josep TARRADELLAS:

PER obstacles que s'ens puguin oposar, no ens deixarem abatre per cap descoratjament, car no oblidem els nostres deures. Davant les confusions, els optimismes interessats i els pessimismes comprensibles del nostre llarg exili, volem posar cada dia més fermesa en la nostra fé en el futur i en la lleialtat dels nostres ideals. Tenim en nosaltres el record de l'AVI i el seu exemple magnífic ens dona la força necessària per a prosseguir el camí traçat sense vacil·lacions. Per Catalunya i la seva llibertat, nosaltres anirem endavant!

Martí BARRERA:

LA intuïció política de Macià i la gran quantitat d'humanisme que irradiaven la seva persona; les seves paraules i els seus actes, aconseguïren que, pels procediments més democràtics la gran majoria del poble català li dongués la seva confiança i seguís les seves directrius. No descobrirem cap secret si diem que el seu suport major fou el que van donar-li els treballadors d'arreu de Catalunya, en justa correspondència a l'obra de l'home que, sense fer concessions ni a la demagogia ni al somni, sabia interpretar fidelment el doble ideal de llibertat i de justícia social

que tan profundament arrelat es troba en el cor del proletariat català. I el rebien amb la mateixa bondat amb que sortia dels llavis i del cor d'aquella anima d'apostol, d'aquell gran català que els hi obria el cor per a explicar-los amb aquell sentiment tan seu i tan senzill, l'obra social que es proposava realitzar.

Josep FONTBERNAT :

FA 21 anys, per Macià també fou un Nadal d'exili. Erem a la presó de la Santé. Amb el complot de Prats de Molló, Macià desvetllava Catalunya d'un son llarg i pesat i ja res el tenia d'aturar fins a la proclamació de la República Catalana! La seva vida seria un camí de glòria fins a la seva mort, en aquesta diada de Nadal que simbolitza totes les lliçons de grandesa i d'humilitat.

L'OMBRA de Macià es cada any a la festa de les roses i a la fira del pessebre. El carrer del Bisbe i la Plaça Nova i Sant Jordi i Santa Llúcia i el mes d'abril florit i el desembre congelat, li guarden aquesta eternitat.

SANT Jordi i Santa Llúcia, Sants de Catalunya que representen tant d'heroisme i tant de gràcia, tanquen les portes del cel a tots els botxins de la nostra terra, encara que portin sotanes blanques i vermelles i tiarses d'or i galons i diguin que han mort per la Cristianitat. Sant Jordi, tu que vares matar el drac, els pots guanyar a tots. Santa Llúcia tu que dones la llum als que l'han perdut, pots deixar els nostres enemics en la més espantosa nit.

MACIÀ també és un Sant de Catalunya. El poble el va estimar perquè sabia que els seus destins a les seves mans serien portats als llocs més enlairats. Macià tornarà perquè el seu esperit viu en nosaltres; i al front de tots els homes de bona voluntat, lliurarà la batalla que té de portar la pau indispensable per emprendre aquest camí de grandesa que Catalunya ha de seguir per a ésser digna de tants de Catalans que han donat la vida perquè Catalunya visqui.

25 de desembre del 1933. Data histori-

Josep M. QUINTANA

ca a Catalunya on moria el Primer President de la Generalitat, Francesc MACIA deixant al seu poble en herència una flama nacionalista i de reconquesta de les llibertats de Catalunya.

25 de desembre del 1947. On son aquells homes seguidors del Mestre, on son les llibertats catalanes, que s'espera per a reconquerir-les? No es pel camí d'una almoïna internacional, ni fent ofrena de la República als monàrquics, ni escoltant caballers enmascarats com Prieto que les obtindrem altra vegada.

ES solament amb catalans sincers i autèntics que treballin sense comptar obstacles ni sacrificis, despullats d'investidures oficials cadu-

Josep SANS:

LA Joventut sovint es exaltada pels homes polítics. I sovint aquesta exaltació no té altre objectiu que utilitzar les forces joves i virils del poble per aconseguir o forçar una decisió.

MACIA; home polític, però per damunt de tot home intuïtiu, enlloc d'invitar la joventut a l'acció per ella mateixa, enlloc de propagar l'actuació en un sentit de partit o de tendència, posava en guardia, prevenia la joventut i li deïa que calia lluitar, que calia sacrificar-se, que calia sofrir, però que calia fer-ho no per a nosaltres mateixos, sinó mirant el demà, mirant el pervindre de cara a crear una Patria més humana, més generosa, més digna.

ES a dir que MACIA, des del primer moment de la seva actuació vol fer comprendre als joves que no son ni han d'ésser una força en si. Que son una força però que han d'utilitzar-la i han de posar-la al servei d'ideals nobles i enlairats enlloc de servir doctrines transitories i moltes vegades en contradicció flagrant amb el que és, ha estat i serà la vera fesomia de Catalunya.

ques i plenes de polseguera que fa que ni ells mateixos es coneguin, és organitzant a Catalunya i a fora d'ella els quadres actius plens d'ideal necessari per al seu dia obtenir l'alliberament de la nostra Patria.

A Catalunya el 18 de juliol del 1936 li declararen la guerra, la pau no li han feta encara, el que oblidi això només hi ha un mot per a classificar-lo, per tant és l'únic camí que tenim a seguir.

25 de desembre del 1947, ha d'ésser la cata que marqui la fi de la desorientació i el començament d'una nova etapa que ha d'ésser la definitiva per la historia i el pervindre de Catalunya.

ES la Patria que ens ho demana i son els Catalans que ho esperen.

Concepció PAGES de Parcerisas:

Fa 14 anys que el President Macià, en un mati de Nadal inoblidable, ens abandonava per sempre més.

NOSALTRES, les dones, sentirem la pèrdua del President amb tota la cruïssa de que es capaç la persona humana, perquè per a nosaltres, MACIA representava, no solament l'home que havia fet possible la República Catalana primer i l'autonomia més tard, sinó el President que havia incorporat el moviment femení a la lluita política per una Catalunya millor i per unes realitzacions populars de la més gran envergadura.

LES proves d'afecte i de comprensió de que sempre donà proves el President envers nosaltres, no les podrem oblidar mai i l'exemple lluminós d'una vida tota ella dedicada a la Patria és el símbol que nosaltres volem tenir en aquests moments de prova, de cara a un esdevenidor més perfecte i més humà.

LES proves d'afecte i de comprensió de que sempre donà proves el President envers nosaltres, no les podrem oblidar mai i l'exemple lluminós d'una vida tota ella dedicada a la Patria és el símbol que nosaltres volem tenir en aquests moments de prova, de cara a un esdevenidor més perfecte i més humà.

Jaume PONS:

NOSALTRES, homes de les JEREC que tenim dintre nostre les arreks de la catalanitat lograda per les lluites dels nostres avantpassats, avui, davant l'endogallament i opressió que cau damunt la nostra Pàtria per obra d'un militar de casta espanyola, recomdem amb tristesa la mort del que, pel seu amor, lleialtat i sacrifici, marcà el seu pas entre els catalans com un símbol de la espiritualitat nacional.

Josep SANTOS:

EN aquest aniversari de la mort de Francesc Macià, els joves volem recordar al costat del President pràctic; l'home idealista, al costat del Macià que transformà, per la força de les circumstàncies la República Catalana en Generalitat, l'AVI que ens crida a la lluita que ens inculca la idea del combat ininterromput per la Patria, per la Catalunya dels nostres somnis i dels nostres amors.

Aquella nació que ell veia i volia lliure, justa i humana, nosaltres la farem. Abrandats de fé en l'esdevenidor, sabent que el destí no pot abandonar els que saben esser forts i coratjosos, continuem i continuarem la lluita fins a obtenir la victòria total.

D'AQUESTA manera serem dignes de MACIA i del seu record de sempre.

nostres propies forces, fent cas omís d'Orient i de Ponent, com els nostres avantpassats, al crit de vida i treball per Catalunya, enarborant l'estal de la llibertat i l'espasa partida del nostre plorat i honorable AVI, Don Francesc MACIA, com ensenya de la nostra lluita per la llibertat de la Patria.

HOMES de les JEREC, on sigui que ens trobem, en peu per la lluita contra l'opressió de Catalunya.-

Don Francesc MACIA, coronel de l'Exercit espanyol i fill de Catalunya si bé, pels voltants del 1909 cenyia l'espasa d'aquell exercit, el seu cor era dirigit vers Catalunya i la llibertat.

El seu cor, noble i generós no admetia altra lluita que la de la llibertat i és per això que en el moment en que Catalunya era envaïda per faritzeus vinguts de Castella, i començava una nova menaça per la nostra terra, Francesc MACIA, sense vacil·lar abandonava la jerarquia militar i trencava l'espasa que solament hauria servit per opressió, marxant a Catalunya per a ésser un peregrí del moviment de llibertat de la nostra Pàtria.

LA gesta de l'AVI es avui el guió de la nostra lluita. Com ell tenim el cor posat vers Catalunya i tots units, colze a colze, els homes de les JEREC amb l'esperança en les

Miquel NOUGUES: Cada any l'aniversari de la mort del President MACIA, representa per a tots els catalans la necessitat de fer un examen profund de consciència i determinar cada un de nosaltres si veritablement ha fet el que calia en vistes al que demana la nostra Patria. El record de MACIA, l'exemple que tota la seva llarga vida donà, d'auteritat, de sacrifici i, per damunt de tot, de fé en els destins immortals de Catalunya, es el que hem de tenir sempre present i és del que hem de voler fer-nos-en mercedors. No és repetint una i altra vegada frases boniques que ens farem dignes de la seva memoria. Es complint amb el nostre deure i seguint les seves doctrines que complirem el que ell propugnava i pel qual tant va lluitar: la llibertat.

EN una tertulia de café de Barcelona, estaven reunits una tarda, jugant a la manilla, tres guardies civils i un d'ells deia als altres: "Mai m'hauria pensat que el Senyor Macià fos tant planer en el tracte que ensems ele-automobil m'ha passat tan arrans que fins m'ha enbrutat de fang la capa i tot seguit he vist que el vehicle s'aturava i en baixava un senyor alt, ben plantat, i elegant, l'AVI, i m'ha demanat amb veu simpatica que volgués perdonar el seu xofer car anava depressa i no havia albirat que jo passava en aquell moment.

Lluís UTGE:

Figureu-vos que avui, en passar per la Plaça de Catalunya, un

UN dels altres contertulis, ciutadà barceloni, prengué part a la conversa i els explicà que no hi havia res d'extrany en el fet en si mateix, car si bé l'AVI era President de Catalunya, això demostrava abastament que era un català, essent el fort dels connacionals el Dret, l'Ordre i la Justícia i molt la rectitut en els procediments. Per acabar els hi digué: El català, que sembla clos, ho és heroicament per a protegir la seva individualitat, tenint en canvi una actitud oberta, que es lliura, generosa, amb els braços oberts per atraure i avançar sempre vers llurs ideals de PAU, PROGRES i JUSTICIA.-

Joan CASSADO: En l'aniversari de la mort del nostre inoblidable President MACIÀ, far i guia dels mes nobles ideals de catalanitat i d'humanisme, romanen punyents tres qualitats de les moltes que adornaven el nostre AVI:

HUMANITAT: predicant a tots els catalans la germanor intangible i la necessitat d'una lluita continua per assolir els ideals de justícia i de millorament social per a tot el poble; EXEMPLARITAT, demostrada sempre amb la seva linia de conducta dreta i continuada per a aconseguir les llibertats del poble català sota latirania dels Borbons; FERMESA: perquè en cap moment, malgrat els seus exilis i persecucions, minvà en la seva pensa les seves conviccions de dur a terme els seus propositos.

QUE l'exemple de l'AVI sigui en tot moment i en especial en aquests temps tèrbols, tan perillosos per a l'esdevenidor de la Patria, l'esperc que ens guiï per alliberar i engrandir CATALUNYA.-

=====

DONATIUS pel BUTLLETÍ: Pere Ferrer, 500 frs.; Joan Vidiella, 500 frs.; Llorenç Ramonet, 100 frs.; Esteve Molina, 50 frs.; Brauli Nadal, 50 frs.; Josep M. Quintana, 100 frs.; Joan Coll, 100 frs.; Josep Farré Vidal, 100 frs.

=====

JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA ESTAT CATALA
Consell Departamental del Sena.

CONVOCATORIA

Tots els militants de les JEREC del Departament del Sena son convocats a la reunió general que tindrà lloc el proper diumenge, dia 25 de gener a dos quarts de deu del mati, a la Sala LANCRY, 10 rue Lancry, a Paris. L'Ordre del dia serà el següent:

- 1r. Informe del Comité.
- 2n. Elecció de Comité Departamental.
- 3r. Precs, preguntes i propositos.

Paris, desembre del 1947.

Josep SANTOS, Secretari General.

=====

BULLETIN D'INFORMATION.- Editeur: JEREC-ERC. 2 rue Bcsquet. Paris 7e.
Le Gerant: Josep Santos, 2 rue Bcsquet. Paris.

=====